

ЗМІСТ

АФОРИСТИКА В. СИМОНЕНКА	8
МАЛОВІДОМЕ З ЖИТТЯ	25
ГУМОРЕСКИ.....	37
Психологічний поєдинок.....	38
Неймовірне інтерв'ю	41
Підслухана розмова.....	44
Друг сімейства	46
НОВЕЛИ	49
Білі привиди.....	50
Сірий пакет.....	55
Бальзам.....	56
Він заважав їй спати.....	60
Ніхто не знає	64
Чорна підкова.....	68
Кукурікали півні на рушниках	70
Посмішки нікого не ображають	74
Наївне дівчисько	77
Вино з троянд.....	82
Весілля Опанаса Крокви	87
ОПОВІДАННЯ І МІНІПОВІСТЬ.....	91
Дума про діда	92
Однорукий лісник.....	98
Бенкет на току.....	105
Огида.....	110
ЛИСТИ	139
До Людмили Півторадні.....	140
До Олексія Щербаня.....	150
До Миколи Сома	161
До Анатолія Перепаді	166

ПОЕЗІЯ.....	177
«Пробіснувались хуртовини й тучі»	178
«Забився вітер важко в очереті»	179
«Маленьке не смішне»	180
«Є тисячі доріг»	181
З вікна	182
Чекання	183
«Найогидніші очі порожні».....	184
«Не докорю ніколи і нікому».....	185
«Немає смерти»	186
Чари ночі.....	187
Зимовий вечір.....	188
«Я тобі галантно не вклонюся».....	189
Малюсі	190
«Моралісти нас довго вчили»	191
«Ніби краплі жовті»	192
Я.....	193
«Я чую у ночі осінні».....	194
«В букварях ти наряджена»	196
Мандрівка по цвинтарю.....	198
УРОК УКРАЇНСЬКОЇ ВІД ПАНІ ДАРИ	203
Синоніми.....	204
Правильна вимова звука [в].....	212
Закінчення -и в родовому відмінку іменників ІІІ відміни.....	214
Ключі до вправ.....	223

”

**Не заколисуй
ненависти
силу.**

”

Я – українець! Ось і вся моя автобіографія!

**І тільки тих поважають мільйони,
Хто поважає мільйони «Я».**

Купити книгу на сайті kniga.biz.ua >>>

Є три категорії брехунів:
одні брешуть, щоб мати
з цього моральну
чи матеріальну вигоду,
другі брешуть, аби брехати,
а треті служать брехні,
як мистецтву.

Вони, власне, вигадують
або домислюють
логічні кінцівки до правди.

Ці брехуни, з моєї
брехунівської купини,
видаються мені
благородними.

Вони – художники.

Вони – резерв літератури.

НОВЕЛИ

БІЛІ ПРИВИДИ

СІРИЙ ПАКЕТ

БАЛЬЗАМ

ВІН ЗАВАЖАВ ЇЙ СПАТИ

НІХТО НЕ ЗНАЄ

ЧОРНА ПІДКОВА

КУКУРІКАЛИ ПІВНІ НА РУШНИКАХ...

ПОСМІШКИ НІКОГО НЕ ОБРАЖАЮТЬ

НАЇВНЕ ДІВЧИСЬКО

ВИНО З ТРОЯНД

ВЕСІЛЛЯ ОПАНАСА КРОКВИ

Василь був позашлюбною дитиною, його вихували мама і дідусь. Тато від нього відрікся. Спогад про ці дитячі переживання відбився пізніше у вірші «Кривда». Батько таки озоветься, але аж тоді, коли Василь Симоненко стане відомим письменником і шанованим журналістом. Син при зустрічі поведеться з ним ввічливо, щедро пригостить, запросить переночувати у своєму помешканні в Черкасах, але вранці попрощається назавжди з такими словами: «Ви пізно прийшли до мене. Я в дитинстві виглядав вас кожної днини...»

З дитинства намагався не турбувати маму своїми проблемами. Навіть, коли вона побибалася, як же тяжко напівголодному, погано взутому й одягненому підліткові щодня добиратися пішки в зимові хурделиці чи осінні сльоти до школи, розташованої за 9 км від дому, він утішав її: «Та чом там важко? Доки дійду до школи, то всі уроки повторю, а як назад вертаюся, то всі пісні переспіваю».

Незабаром після одруження забрав маму до Черкас, порятувавши вже немолоду жінку від виснажливої, практично неоплачуваної праці в колгоспі. За кілька годин до смерті, 12 грудня 1963 року, письменник, знаючи, що осиротіла мати лишиться зовсім без засобів до життя, адже колгоспникам аж до початку 1970-х рр. пенсій не виплачували, звернувся з листом до Президії Спілки письменників і попросив призначити Щербань Ганні щомісячну мінімальну суму з коштів Літфонду.

ГУМОРЕСКИ

ПСИХОЛОГІЧНИЙ ПОЄДИНОК

НЕЙМОВІРНЕ ІНТЕРВ'Ю

ПІДСЛУХАНА РОЗМОВА

ДРУГ СІМЕЙСТВА

НЕЙМОВІРНЕ ІНТЕРВ'Ю

Ранком Шворня розбудив телефонний дзвінок. Опанас узяв трубку.

– Слухаю.

– Шворень? Це з редакції «Поетичний дріб'язок». Зараз до вас прийде наш кореспондент. Зустріньте його у всеозброєнні.

Опанас кинув трубку і зарядив пугача.

Скоро в кімнату ввалився незграбний і заялений юнак. Його руда морда була обдерта і вкрита вуграми. Дивився спідлоба полохливо, але нахабно.

– Добрий ранок! Ягоди поспіли. Не ждали? А я от – ніжним тілом у віконце вліз і став.

– Хто ти? – дико вигукнув Опанас, спантеличений появою цього суцільного виродка.

– Я репортер. Я гібрид поезії та прози і газети незаконний син. Ясно? Я мислю образами. Все сказане тут ви можете знайти в моїй збірці «Лакований бруд». Спробуйте зрозуміть.

– Ви з «Поетичного дріб'язку»? – нарешті вибрав павзу Шворень.

– Я скроплюю там поетичну палітру. Питання перше: де, коли, яким чином ви народилися?